

mer i en kontoførende eller en udloddende forening sættes til mindst 8. Det svarer til hidtidig administrativ praksis. Det foreslås i den forbindelse, at hvis medlemstallet er under 8, skal der ske en effektiv markedsføring med henblik på at bringe medlemstallet op. Forslaget omfatter ikke akkumulerende foreninger. Under hensyntagen til at disse beskattes som aktieselskaber, og aktieselskaber kan stiftes med ned til tre personer, er der ikke noget skattemæssigt behov for at håndhæve en grænse på 8.

3. Opstramning og tydeliggørelse

Der foreslås en opstramning af forskellige bestemmelser. Det skal sikre, at fåmandsforeninger ikke kan bruges til at omgå skattelovgivningen:

3.1. Udlokningsforpligtelsen i den udloddende forening justeres, idet der foreslås små udvidelser. De skyldes til dels, at der er kommet indkomsttyper til, der ikke tidligere har eksisteret i den finansielle sektor, eller i hvert fald ikke har været almindeligt kendte. Der er tale om indkomst fra aktieudlån, løbende ydelser m.v., gevinst på gæld m.v. Endvidere må tab på fordringer på koncernforbundne selskaber ikke kunne fradrages ved opgørelsen af udlokningspligten. Det svarer til, at der ikke er fradrag for selskabers tab på fordringer på andre koncernforbundne selskaber efter kursgevinstlovens almindelige regler.

3.2. I forlængelse af reglerne om, at al indkomst skal udloddes, foreslås, at tab på selve investeringsbeviset ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst, når det kan hidrøre fra koncernforbundne selskaber. Det svarer til reglerne i kursgevinstloven.

3.3. For at sikre, at fåmandsforeninger ikke bruges til at omgå skattepligten af næringsgevinster, foreslås, at den næringskattepligtige altid skal beskattes af gevinst og tab på selve investeringsforeningsbeviset, og at beskattningen skal ske efter et lagerprincip. Baggrunden er følgende: En skattepligtig, der driver næring med salg af aktier er skattepligtig af alle aktiegevinster, uanset hvor længe aktierne er ejet, og uanset om den skattepligtige selv er et aktieselskab. Det er imidlertid hensynet til de små aktieinvestorer, der bestemmer omfanget af udlokningsforpligtelsen i en udloddende investeringsforening. Aktiegevinster i foreningen efter mere end tre års besiddelse udloddes derfor ikke. De gevinster, der udloddes indenfor tre år, næringsbeskattes hos den næringskattepligtige, der investerer igennem en investeringsforening. For også at sikre effektiv beskattning af de gevinster, der ikke udloddes, foreslås, at den næringskattepligtige altid skal beskattes af gevinst og tab på selve investeringsforeningsbeviset og at beskattningen skal ske efter et

lagerprincip. Næringskattepligten vil i forvejen være gældende, når der er mange medlemmer i foreningen. Den næringskattepligtige vil nemlig typisk ligge inde med et varierende antal investeringsforeningsbeviser i foreninger med mange medlemmer, dvs. investeringsforeningsbeviser som købes og sælges, og som med sikkerhed vil være omfattet af næringskattepligten, fordi de er en del af omsætningsformuen. Men næringskattepligten skal heller ikke kunne undgås, selv om den næringskattepligtige er eneste medlem af foreningen, og beviset muligvis opfattes som en del af anlægsformuen.

3.4. Der foreslås endvidere regler, der sikrer, at skattepligtige, der tilbagesøger udbytteskat fra udløbet uden om en investeringsforening, ikke opnår skattemæssige fordele i forhold til, at udbyttet søges tilbage igennem foreningen.

3.5. Der foreslås regler, der sikrer, at der effektivt bliver indeholdt dansk udbytteskat i udbytte fra danske aktier, også når udbyttet kanaliseres igennem en kontoførende investeringsforening.

3.6. Livsforsikringssselskabers fradrag for hensættelser begrænses efter gældende ret af deres ubeskattede aktiegevinster o. lign. Der foreslås en præcisering, hvorefter det er uden betydning, om aktierne ejes direkte eller indirekte igennem en kontoførende investeringsforening. Det er en konsekvens af, at det i forslaget til lov om beskattning af medlemmer af kontoførende foreninger er tydeliggjort, at en kontoførende forening er en forening med selvstændig skattemæssig eksistens

3.7. Den såkaldte udlokningsregulering i udloddende foreninger giver det medlem, der foretager et indskud i en forening med gamle tab, en fordel, for selv om indskuddet er nyt, skal afkastet fra det først udloddes (og beskattes) samtidig med udloknningen på de gamle indskud. Det giver en skatteudskydelse og likviditetsfordel. Man kan tænke sig følgende situation: En person har foretaget et indskud i en investeringsforening, hvor personen er eneste medlem. Foreningen lider i et år et tab, der er så stort, at det modsvarer næste års fortjenester på indskuddet. Det betyder, at næste års fortjenester fra indskuddet ikke skal udloddes. Hvis personen foretager et nyt indskud i samme forening af samme størrelse som det gamle, vil næste års fortjeneste fra det nye indskud heller ikke skulle udloddes til beskattning. Det sikrer udlokningsreguleringen. Heller ikke selvom fortjenesterne fra de to indskud overstiger tabet fra året før på det gamle indskud. Den pågældende fortjeneste kommer først til beskattning, når og hvis medlemsskabet afhændes. Hvis personen ikke havde foretaget indskuddet, men foretaget